

פרשת ויקרא

ויקרא אל משה (א, א)

הא' הזעירה רומזת לענווה.

רב העיר לובלין בזמן "החזרה מלובלין" היה רבי עזריאל הורביץ המכונה "ראש הברזל".

רבי עזריאל זה התנגד לחסידות בכל תוקף.

באחד הימים ניגש רבי עזריאל ל"חזרה" ושאל: האם נכון רבי, מה שאומרים בשמכם שאתם טוענים שאין בכם לא תורה ולא יראת שמים?

ה"חזרה" נענה בראשו לאות הן. "אם כן, טען רבי עזריאל בתוקף, "צריכים אתם להכריז לחסידים שאינכם יודעים להנהיג עדה, וממילא ילכו להם לבלי שוב."

ה"חזרה מלובלין" בענוותנותו הסכים. ואכן, בקידוש הבא הודיע הרבי לחסידיו שאינו ראוי להיות מנהיג וראש לבני ישראל, במטותא מהם שיחפשו להם צדיק אחר.

כמובן שתשובתו זו הגבירה את הערצת החסידים, ולא רק שהוסיפו לבוא לרבי, אלא הביאו עימם עוד אחרים. הגיע רבי עזריאל ובפיו הצעה חדשה: יאמר הצדיק לחסידיו שהוא צדיק, בעל רוח הקודש, למדן ובעל מדרגה.

כך יברחו כל החסידים וה"חזרה" יוכל להישאר בענוותנותו. אך ה"חזרה" נענע בראשו לשלילה.

להגיד שאינו ירא שמים וצדיק מוכן הוא לומר. אבל לשקר?! חלילה וחס...